

Strona pozwana: Wallonische Region

Postanowieniem z dnia 28 maja 2020 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (szósta izba) orzekł, że art. 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, zgodnie z którymi osoba mająca miejsce zamieszkania w tym państwie członkowskim nie może powoływać się na odstępstwo od obowiązku rejestracji pojazdów, w tym państwie członkowskim, w odniesieniu do pojazdu zarejestrowanego w innym państwie członkowskim i udostępnionego mu przez spółkę, której jest członkiem zarządzającym i która ma siedzibę w tym innym państwie członkowskim, tylko jeżeli dokumenty poświadczające, że dana osoba spełnia przesłanki zastosowania tego odstępstwa, znajdują się na stałe w tym pojeździe.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Düsseldorf
(Niemcy) w dniu 20 marca 2020 r. – AD, BE, CF / Corendon Airlines**

(Sprawa C-146/20)

(2020/C 230/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: AD, BE, CF

Strona pozwana: Corendon Airlines

Pytania prejudycjalne

1. Czy ma miejsce odwołanie lotu w rozumieniu art. 2 lit. l) i art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 261/2004⁽¹⁾, gdy obsługujący przewoźnik lotniczy przekłada lot zarezerwowany w ramach imprezy turystycznej, którego planowym czasem odlotu była godzina 10:20 (czasu lokalnego), na godzinę 08:40 (czasu lokalnego) tego samego dnia?
2. Czy powiadomienie na dziesięć dni przed rozpoczęciem podróży o przełożeniu terminu lotu z godziny 10:20 (czasu lokalnego) na godzinę 8:40 (czasu lokalnego) tego samego dnia stanowi ofertę zmiany planu podróży w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. a) i art. 8 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004 L 46, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgerichts Ravensburg
(Niemcy) w dniu 31 marca 2020 r. – RT, SV, BC / Volkswagen Bank GmbH, Skoda Bank –
Zweigniederlassung der Volkswagen Bank GmbH**

(Sprawa C-155/20)

(2020/C 230/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Ravensburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: RT, SV, BC

Strona pozwana: Volkswagen Bank GmbH, Skoda Bank – Zweigniederlassung der Volkswagen Bank GmbH

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 10 ust. 2 lit. l) dyrektywy 2008/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w umowie o kredyt:
  - a) należy podać stopę oprocentowania dla odsetek za opóźnienie obowiązującą w chwili zawarcia umowy o kredyt wyrażoną jako wartość bezwzględna, a przynajmniej, iż należy podać obowiązującą stopę referencyjną (w tym przypadku stopę bazową zgodnie z § 247 BGB – niemieckiego kodeksu cywilnego), z której wynika obowiązująca stopa oprocentowania dla odsetek za opóźnienie poprzez dodanie odpowiedniej wartości (w tym przypadku pięciu punktów procentowych zgodnie z § 288 ust. 1 zdanie drugie BGB)?
  - b) mechanizm dokonywania zmian stopy oprocentowania dla odsetek za opóźnienie musi być konkretnie określony, a przynajmniej należy wskazać przepisy krajowe, z których wynikają zmiany stopy oprocentowania dla odsetek za opóźnienie (§ 247, § 288 ust. 1 zdanie drugie BGB)?
2. Czy art. 10 ust. 2 lit. r) dyrektywy 2008/48/WE należy interpretować w ten sposób, że w umowie o kredyt należy podać konkretną, zrozumiałą dla konsumenta metodę obliczania rekompensaty należnej w przypadku przedterminowej spłaty pożyczki, tak aby konsument mógł przynajmniej w przybliżeniu obliczyć wysokość rekompensaty należnej w przypadku wcześniejszego wypowiedzenia umowy?
3. Czy art. 10 ust. 2 lit. s) dyrektywy 2008/48/WE należy interpretować w ten sposób, że:
  - a) w umowie o kredyt należy również podać określone w prawie krajowym prawa stron do wypowiedzenia umowy, w szczególności prawo pożyczkobiorcy do wypowiedzenia z ważnego powodu, na podstawie § 314 BGB, umowy pożyczki zawartej na czas określony?
  - b) [na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 3 a)], nie stoi on na przeszkodzie krajowemu uregulowaniu prawnemu przewidującemu, że wskazanie szczególnego prawa do rozwiązania umowy zgodnie z prawodawstwem krajowym stanowi obowiązkową informację w rozumieniu art. 10 ust. 2 lit. s) dyrektywy 2008/48/WE?
  - c) w umowie o kredyt odnośnie do wszelkich praw do wypowiedzenia umowy o kredyt należy wskazać przewidziane dla wykonywania danego prawa termin złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu i formę takiego oświadczenia?
4. Czy w wypadku umowy o kredyt konsumencki wykluczona jest możliwość podniesienia przez wierzyciela zarzutu wygaśnięcia prawa do odstąpienia od umowy przez konsumenta zgodnie z art. 14 ust. 1 zdanie pierwsze dyrektywy 2008/48/WE,
  - a) jeśli część przewidzianej w art. 10 ust. 2 dyrektywy 2008/48/WE obowiązkowej informacji nie została ani prawidłowo wskazana w umowie o kredyt, ani następnie nie została prawidłowo przedstawiona, w związku z czym termin na odstąpienie od umowy zgodnie z art. 14 ust. 1 dyrektywy 2008/48/WE nie rozpoczął biegu?
  - b) [na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 4 a)], jeśli wygaśnięcie prawa w znacznym stopniu opiera się na upływie czasu od chwili zawarcia umowy, lub na całkowitym wykonaniu umowy przez obydwie strony, lub na okoliczności, że wierzyciel dysponuje zwróconą kwotą kredytu, lub na zwrocie zabezpieczeń kredytu, lub (w wypadku umowy kupna-sprzedaży powiązanej z umową o kredyt) na korzystaniu lub sprzedaży finansowanego towaru przez konsumenta, lecz w istotnym okresie i w chwili wystąpienia istotnych okoliczności konsument nie wiedział o nadal obowiązującym prawie do odstąpienia i wierzyciel również nie mógł przyjąć, że konsument dysponuje odpowiednimi informacjami?

5. Czy w wypadku umowy o kredyt konsumencki wykluczona jest możliwość podniesienia przez wierzyciela zarzutu nadużycia prawa w odniesieniu do wykonania prawa do odstąpienia przez konsumenta zgodnie z art. 14 ust. 1 zdanie pierwsze dyrektywy 2008/48/WE,
- a) jeśli część przewidzianych w art. 10 ust. 2 dyrektywy 2008/48/WE obowiązkowych informacji ani nie została prawidłowo wskazana w umowie o kredyt, ani następnie nie została prawidłowo udostępniona, w związku z czym termin na odstąpienie zgodnie z art. 14 ust. 1 dyrektywy 2008/48/WE nie rozpoczął biegu?
- b) [na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 5 a)], jeśli nadużycie prawa w znacznym stopniu opiera się na upływie czasu od chwili zawarcia umowy, lub na całkowitym wykonaniu umowy przez obydwie strony, lub na okoliczności, że wierzyciel dysponuje zwróconą kwotą kredytu, lub na zwrocie zabezpieczeń kredytu, lub (w wypadku umowy kupna-sprzedaży powiązanej z umową o kredyt) na korzystaniu lub sprzedaży finansowanego towaru przez konsumenta, lecz w istotnym okresie i w chwili wystąpienia istotnych okoliczności konsument nie wiedział o nadal obowiązującym prawie do odstąpienia i wierzyciel również nie mógł przyjąć, że konsument dysponuje odpowiednimi informacjami?

(¹) Dz.U. 2008, L 133, s. 66.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Korneuburg
(Austria) w dniu 20 kwietnia 2020 r. – Airhelp Limited / Austrian Airlines AG**

(Sprawa C-164/20)

(2020/C 230/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Korneuburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Airhelp Limited

Strona pozwana: Austrian Airlines AG

Pytania prejudycjalne

Czy art. 5, 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów (¹) należy interpretować w ten sposób, że stwierdzoną przez lekarza lotniskowego chorobę i związaną z tym niezdolność do lotu dotyczące pasażera znajdującego się na pokładzie samolotu, który jeszcze nie wystartował, czego konsekwencją jest odmowa przewozu pasażera przez przewoźnika lotniczego, a tym samym konieczność opuszczenia przez niego samolotu i wyładowania jego bagażu, należy uznać za „nadzwyczajną okoliczność” w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004?

(¹) Dz.U. 2004, L 46, s. 1.